

flod, og han udtalte en Forventning om, at den ærede Minister maaste til tredie Behandling vilde stille Forslag angaaende disse ulykkelige Forhold. Jeg tvivler ikke om, at denne Sag for Tiden er under den høie Ministers alvorligste Overveielse; jeg tvivler ikke derom paa Grund af de Oplysninger, som ere forelagte os her i Thinget fra Regjeringens Ingenieur; men jeg kunde have ønsket, at den høie Minister med et Par Ord vilde have antydet, hvor vidt han i denne Samling agtede at fremkomme med noget Forslag i saa Henseende, enten ved Finantslovens Behandling eller ved særlig Lov. Den sidste Stormflod har nemlig atter havt en saa skadelig Indvirkning, at Forholdene derovre ere meget betydelig forværrede ud over, hvad de vare ifjor. Jeg skal ikke opholde mig ved at skildre dem; thi den bedste Skildring, der kan gives deraf, er given i det Blad, som er omdelt fra Regjeringens Ingenieur, Capitain Carstensen; men jeg skal kun tillade mig at fremhæve, at, hvad der nu er indtruffet ved den sidste Stormflod, medfører, at Digerne ikke kunne opføres for den Sum, som man tænkte sig ifjor, da vi behandlede Loven, hvorimod de muligvis vilde komme til at udkræve 100,000 Rb. mere. Da det i denne Lov er bestemt, at Lodsseierne skulle deltage i Omkostningerne med en ikke ubetydelig Del, og da man, som sagt, maa forudsætte, at disse Omkostninger vilde blive særdeles meget forhøiede, er det en Selvsølge, at Beboerne i denne Egn, som allerede ere rammede saa haardt af Ulykken, føle sig og maa føle sig noget trykkelige, dersom de skulle bære saadanne større Omkostninger ved Digerens Anlæg. Det er derfor selvsølgelig, at disse Folk med spændt Forventning lutte til ethvert Ord fra oven, fra det Sted, hvor saadanne Spørgsmaal afgjøres, og jeg kunde derfor have ønsket at høre et Par Ord fra den høitærede Minister under denne Sags Behandling om, hvorledes han agter at stille sig til dette Forhold paa Sydfalster.

Judenrigsministeren: Jeg tvivler om, det vil være nødvendigt ved 3die Behandling at søge nogen yderligere Bevilling i denne Anledning, af den simple Grund, at Loven fra forrige Aar ikke fastsætter nogen bestemt Sum, men siger, at Statskassen skal udrede en vis Kvotabel af den Sum, som maatte medgaa til Digerens Opførelse. Det er vel muligt, at der vil være Brug for noget større Midler end dem, der ere stillede til Raadighed eller forlangte i Lovforslaget; men eftersom jeg ikke er i Stand til i dette Dieblit at opgive Summen nøjagtigt, vil jeg ikke, dersom der skulde være Anledning dertil, ange i Betænkning at udrede den paa forordnet Tillægsbevilling, ligesom jeg ogsaa har spurgt min ærede Kollega, Finantsministeren, om der fra hans Side var Noget at invende derimod. Reglen er jo given i Loven. Hvad de Bidrag angaar, som vedkommende

Beboere skulle udrede, har jeg foretaget de fornødne Skridt til, — og jeg tør sige med et ikke saa ringe Haab, for ikke at sige, at jeg har opnaaet Bished — at de Byrder, som vilde være en Følge af den sidste Stormflod, vilde blive udredede af de Midler, som ere tilstede hos Centralkomiteen, saaledes at altsaa den sidste Ulykke ikke vil medføre større Byrder for Beboerne, end der allerede er bestemt i Loven af 23de Mai forrige Aar.

Clausen: Til den høitærede Ministers Ord skal jeg kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg ganske vist ikke har overset, at Loven ikke fastsætter nogen Sum for, hvad Digerne skulle koste, og det er mig heller ikke ubekjendt, at der paa den ærede Ministers Foranstaltning eller ved Hjælp af hans Indflydelse vil blive tilstaaet den skadelidte Egn en temmelig betydelig Hjælp; men jeg tvivler om, at det endda vil være tilstrækkeligt, thi af de Oplysninger, der allerede fremgaa af Digekommissionens Arbejder, er det klart, at en stor Del Folk, navnlig de, der have lidt mest Skade, og hvis Lønder have været mest udsatte for Oversvømmelse, vilde blive paalignede saa store Byrder, at man sikkert maa forudsætte, at de ikke kunne bære dem. Derimod kan det maaske siges, at Byrderne for Andres Vedkommende, hvis Eiendomme ikke have været saa stærkt udsatte for Vandets Virkning, og som ikke have lidt saa store Tab, ere saaledes, at de nok kunne bæres. Saa vidt jeg erindrer, vil allerede det Beløb, der efter de kalkulatoriske Overslag skal udredes af Lodsseierne, være circa 62,000 Rb.; men selv om der fra anden Side bidrages indtil Halvdelen, maa det antages, at Byrderne dog vilde være forholdsvis høie. Naar dertil kommer, at de yderligere Omkostninger ved Digerens Opførelse vilde medføre en Udgift af omtrent 100,000 Rb., og at Lodsseierne maa overtage deres Andel derved, blive Forholdene tilnærmelsesvis de samme som for Dieblittet, og de Eiendomme der nu ere for stærkt bebyrdede, vilde vedblive at være det. Det er imidlertid at haabe, at Digekommissionen vil forelægge den høie Regjering fuldstændige Oplysninger, og at den høie Regjering da vil kunne danne sig en Forestilling om, hvad Byrder Egnen kan bære, samt om de Byrder, der paalignes, ere saaledes, at de vilde kunne bæres. Dersom det viser sig, at Byrderne blive for store, nærer jeg det Haab, at den høie Regjering vil gjøre Skridt til at lette Beboerne Ubeserne.

Judenrigsministeren: For ikke at vække større Forhaabninger, end man vil se sig i Stand til at fyldestgjøre, ønsker jeg blot at sige, at man ikke maa tænke paa at kaste hele Byrden eller dog den væsentligste Del af den over paa Statskassen. Saa fremt Byrden maatte blive saa stor, at man maa erkjende, at den er